

גליון היכל הקודש

זמנים (עיה"ק אומאן)

הדלקת הנרות.....7:15

מוצאי שב"ק ר"ת.....8:39

שיעורים כסדרן

נ"ך.....עזרא ט"י

בבלי.....ביצה ז'

ירושלמי.....נזיר י"ד

תוספתא.....פסחים ח'

רמב"ם.....בכורים י'

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 11, גליון 1 (516)

ראש השנה, שנת תשפ"ב לפ"ק

מוה"ר א"ש מספר

אומן ראש השנה

אשרינו שזכינו להיות אצל רבנו ז"ל בראש השנה, אשר הזכות הזו אי אפשר לתאר ולשער כלל, ואין מלים להסביר לבן-אדם מעלת הזוכה להיות אצל רבנו ז"ל בראש השנה, ראוי לשמח מאד מאד, "אכלו מעדנים ושתו ממתקים, כי חדות השם היא מעזכם" (נחמיה ח, י); וזה נאמר על ראש השנה. ופעם אחת התבטא רבנו ז"ל ואמר בזו הלשון: מי שהיה אצלי בראש השנה, כבר אין צריך להתענות על עוונותיו, ומי שלא היה אצלי בראש השנה – לא יועיל לו שום תעניות (חיי-מוה"ר, סימן תצא). כל-כך החשיב רבנו ז"ל את ענין מעלת הראש השנה.

לכן צריכים אנו לשמוח מאד שזכינו להתגבר על כל הקשיים ולבוא אל רבינו על ראש השנה, אנשי שלומנו נוהגים לרקד ולשמוח במוצאי ראש השנה על הזכות שזכינו להיות באומן אצל רבינו על ראש השנה.

לקחת הביתה דברים טובים

ולכן ראוי לכל אחד מאנשי שלומנו, שזכה להיות אצל רבנו ז"ל בראש השנה, לשמח כל השנה, ולא ידאג כלל, ובלבד שיציג את רבנו ז"ל, ויקים את עצותיו הקדושות בתמימות ובפשטות גדולה בלי <<<<

מילה של התחזקות !

מה שאתם כותבים שלאחרונה אבד לכם הרגש להתפלל, ויש לכם גם בלבולים באמונה; וכי מה חשבתם? הרי זה הסבה, זה כשלא שומרים על העינים, מאבדים את האמונה, העינים מכסים, לא יכולים לראות את הקדוש ברוך הוא, כמו שביום מענין לא רואים את השמש, הכל נראה שחור; כל אלו שנמצאים מעל העינים, אלו שנוסעים במטוס – הם רואים שהשמש זורחת ומאירה, ממש תענוג, כמו תמיד, רק אלו שנמצאים פה למטה – הם לא רואים את השמש, הם רואים עינים; כך זה כשלא שומרים על העינים, האור של הקדוש ברוך הוא מתכסה, מקבלים בלבולים, לא רואים כלום, לא מרגישים כלום, מקבלים קשיות השם ישמרנו; אלה ששומרים על העינים – אין להם קשיות, אלו חזקים באמונה, להם אין בלבולים.

(עצתו אמונה כי תצא תשפ"א)

הנהגות ראש השנה

רבינו ז"ל אמר (שיחות הר"ו, סימן ב'): טוב מאד להשליך עצמו על השם יתברך, ולסמוך עליו, ודרכי כשפא היום, אני מוסר כל התנועות שלי ושל בני התלויים בי על השם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך, וזה טוב מאד, גם אזי אין צריך לדאג ולחשב כלל אם מתנהג כראוי אם לאו, מאחר שסומך עליו יתברך, ואם הוא יתברך רוצה בענין אחר, הוא ירצה להתנהג בענין אחר כרצונו יתברך, וכן כשמגיע שבת או יום-טוב, אזי אני מוסר כל ההתנהגות וכל העינים והתנועות על אותו השבת או היום-טוב להשם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך, ואזי איך שמתנהג באותו השבת ויום-טוב, שוב אינו חושב וחושש כלל – שמה לא יצא ידי חובה בהנהגת קדשת אותו היום, מאחר שכבר מסר הכל להשם יתברך, וסמוך עליו יתברך לבד.

ועל-כן מה טוב ומה נעים עכשו, שננקטת שנה חדשה, שתאמר בפה מלא נסתת: "הריני מקשר עצמי" וכו', לכל השנה הזאת וכו', ותרחיב את הדבור כפי צחות לשונך, ותמסר עצמך הינו את מחשבתך, דבוריך, ומעשיך, ואת כל אלו התלויים בך וכו' לגמרי אליו יתברך, ותבקש ותתחנן, שלבלל תעבר על רצונו יתברך כלל, חס ושלום, כל השנה, רק תהיה כרצונו יתברך, וזה מועיל מאד מאד.

אין לתאר ואין לשער כלל את גודל המעלה כשאתם מבטא את רצונותי אל השם יתברך, אפילו שהוא עדיין לא כל כך טוב, הוא עדיין לא מתנהג כראוי לגמרי, אבל הוא לפחות אומר להשם יתברך מה הוא באמת היה רוצה להיות, מה הוא באמת היה רוצה לעשות (לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימנים לא, טו).

רבינו אומר גם שבראש השנה צריך להיות חכם, שיחשב רק מחשבות טובות, שייטיב השם יתברך עמו (ענין שיחות-הר"ו, סימן כא), זה גם מה שרבינו אמר כי שהעקר תלוי במחשבה, כי במקום שאדם חושב – שם כל האדם (ענין שם, חלק א', סימן כא); ועל-כן תחשב רק מחשבות טובות במשך כל ראש השנה, ותשמר את עצמך מכל מיני מחשבות זרות והרהורים רעים, ורק תכניס בדעתך שהכל יהיה טוב, ואז באמת יהיה לך טוב כל השנה, כי בראש השנה צריכים לשמר מאד מאד על המחשבות.

רבינו ז"ל הזהירנו מאד לא לדבר בראש השנה מה שאין צריכים, ואמר (שיחות-הר"ו, סימן כא): בראש השנה ביום הראשון צריכים למעט בדבור מאד, וכן נוהגים אנשי שלומנו מדור דור לא לדבר במשך כל ראש השנה שום דבור.

וגלה לנו רבינו ז"ל בשם הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, אשר קדם כל גזר דין שרוצים לגזר על האדם, שואליו את האדם בעצמו, והוא דן את הדין על עצמו (ענין לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן קיג), הינו שאדם מדבר על משהו מה שמדבר, או שואלים אותו: מה אתה אומר על פלוני שעשה דבר זה, והוא פוסק ואומר שמגיע לו כך וכך וכדומה, ואינו שם על לב, שאז הוא דן את עצמו.

על כן צריך לשמר מאד את הדבור כל השנה, ובפרטי פרטיות בראש השנה, שאז ספרי החיים וספרי המתים פתוחים (ראש השנה לב), דנים את האדם לכל השנה, לכן צריך להזהר לא לדבר הרבה, כי עלולים חס ושלום לפסק לעצמנו גזר דין רע.

אשרי מי ששומר את פיו בראש השנה ולא מדבר מה שלא צריך, בודאי יהיה לו שנה מאשרת ונעימה.

גם אומר רבינו (שיחות-הר"ו, סימן כא): "בראש השנה צריכים להיות בשמחה, וגם צריך לבכות בראש השנה". האמת היא ששני הדברים האלו הולכים ביחד, מצד אחד צריכים לשמוח מאד שזכינו להגיע אל רבינו שמחזק כל אחד לחזר אל הקדוש ברוך הוא, אבל זה גם גורם לבכיה ולחרטה למה עד עכשיו לא התנהגנו כראוי.

אשרי מי שזוכה להיות בשמחה בראש השנה, והוא בוכה מרוב שמחה שהוא זכה לבוא אל רבנו, בודאי תהיה לו שנה טובה ונפלאה.

(ספר הנהגות ראש השנה)

כָּל דָּבָר קָטָן מְאֹד חָשׁוּב אֶצֶל הַשֵּׁם.

בעזרת ה' יתברך –

ערב שבת קודש פרשת ואתחנן-נחמו, י' מנחם-אב, שנת תש"פ
לכבוד חברי היקרים, אחים אהובים, תלמידי היכל הקדוש
ירושלים שיחיו.

אני מקנה שאתם מתחזקים, אני כבר מאד מתגעגע אליכם ומקנה
שאוכל להגיע השנה לארץ ישראל לפגוש אתכם, להיות עם
החבורה שלכם.

אני שולח לכם כמה מלים לכבוד שבת, תלמדו את זה בסעודה
שלישית, שמישהו יקריא וכולם יקשיבו.

מוהרא"ש היה מספר מהמגיד הקדוש ממעזריטש זכותו יגן עלינו,
שהיה לו מנהג במוצאי ראש השנה לעשות סעודה ולספר
לתלמידיו על מה הם התפללו בראש השנה ומה הם פעלו. שנה
אחת ישב בסעודה שואב המים של העיר, הוא גם רצה לדעת מה
כתבו לו בשמים, הוא שאל את המגיד: "רבי, מה בקשתי ומה ענו
לי?" ענה לו המגיד: "בתפלה בכית להשם מדוע אתה מתפרנס
משאיבת מים, כל היום אתה צריך לסחב דליי מים, ולעתים
כשאתה נח אתה חוטף כמה פרקי תהלים, השנה אתה רוצה כל
היום לשבת בבית הכנסת בלי להתנגע עם הפרנסה, רק לעבוד
את השם בקלות", כששואב המים שמע זאת אורו פניו, והוא
אמר: "אכן, זה מה שבקשתי" ושאל בסקרנות אם קבלו את
בקשתו. ענה לו המגיד: "בשמים צחקו ממך", שאל השואב:
"בקשתי כל כך גרועה? למה צחקו ממני?" אמר לו המגיד כך:
"בשמים אמרו שאם תשב כל היום בבית הכנסת, למה צריכים
אותך?! להשם יתברך יש מליוני מלאכים שעובדים אותו בלי
להתנגע עם פרנסה ובלי יצר הרע, השם יתברך רוצה דוקא
לשמוע את פרקי התהלים שלך שאתה חוטף באמצע העבודה,
הוא רוצה לשמוע שאתה משבח אותו כשקשה לך".

אדם חושב שהוא לא חשוב למעלה, הוא חושב: "מה אני כבר
עושה? מי צריך אותי? מה שוה התפלה שלי? מה שוות התורה
והמצוות שלי?" הוא חושב שהשם יתברך רוצה שהוא יהיה
מלאך, אבל השם יתברך רוצה דוקא את המצוות שלנו שנוראות
לא חשובות. בשמים יש מלאכים, שרפים, חיות ואופני הקדוש
שהולכים ועומדים ואינם נופלים, ולמרות זאת השם ברא את
העולם פי הוא רוצה נחת רוח מאתנו האנשים שהולכים ונופלים
וקמים.

כל דבר קטן שעושים, כל מצוה שמקיימים וכל מילה שמדברים
להשם, עולה למעלה לשמים ולהשם יתברך יש מזה הרבה נחת.

יש לנו שבועות ספורים עד ראש השנה, אנו כבר נוסעים לאומן
לציון של רבנו הקדוש, אנו שומעים בקול רבנו ללא חכמות, רבנו
אמר (חיי מוהר"ו, סימן תג): "הראש השנה שלי עולה על הכל,
והיה פלא אצלי, מאחר שהמקרים שלי מאמינים לי, ולמה לא
זהרו כל האנשים המקרבים אלי שיהיו כלם על ראש השנה איש
לא יעדר. פי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה. והזהיר לעשות
כרוז שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אלי יהיה על ראש השנה
אצלו, לא יחסר איש. ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו
לשמח מאד מאד", נו, אם רבנו אמר להגיע אליו, אנו נוסעים
אפילו עם המניעות הגדולות ביותר.

מפחדים את כלם שלא יוכלו לנסע, אל תפחדו, עם תפלה נגיע
לרבנו.

שבת שלום.

שום חכמות והשכלות עצמות, שזה נקרא שלמות
ההתקרבות אל הצדיק, והיסוד והעקר אצל רבנו ז"ל היה
"תפלה והתבודדות", ורגיל את עצמו לילך במקום פנוי שאין
שם בני-אדם, וידבר וישיח ויספר את כל אשר עם לבבו אליו
יתברך, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ויספר
בתמימות ובפשיטות כל מה שעובר עליו, ויבכה ויתחנן לפניו
יתברך, שיחוס וירחם עליו שיזכה לצאת מהבלי.

על האדם להרגיל את עצמו לדבר ולספר ולפרש את כל
שיחתו אליו יתברך, וידון את עצמו לפניו יתברך כל מה
שהוא עושה, וירבה בדבר זה מאד כפי צחות לשונו. שמקטן
ועד גדול אי אפשר להיות איש כשר באמת, כי אם על-ידי
התבודדות. והיה רבינו מזכיר כמה וכמה צדיקים מפרסמים
אמתיים, ואמר שכלם לא באו למדרגתם כי אם על-ידי
התבודדות.

הפה הוא המפתח להצלחה, עם הפה יכולים להגיע לכל
הדברים הטובים שבעולם, אפילו שכאשר האדם מסתכל על
עצמו ובכלל לא נראה לו שהוא עוד יצליח בחיים, כל חיו
הם כשולן אחד גדול הן ברוחניות והן בגשמיות, כמה שהוא
כבר ניסה להתרומם ולקחת את עצמו בידים, זה אף פעם לא
עלה בידו. אבל אם יהודי היה יודע את הלח שישי לו בפיו,
אזי הוא היה מתחיל לדבר אל השם יתברך, הוא היה מספר
לו את כל עברו, הוא היה מבקש מהשם יתברך כל מה שהוא
צריך ברוחניות ובגשמיות, וכך הוא היה יוצא לאט לאט מכל
הבעיות והקשיים שלו, והוא היה מצליח בחיים באופן הכי
פה.

ואמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ו, סימן רח): בודאי נמצאים כשרים
אף-על-פי שאין להם התבודדות, אבל אני קורא אותם
"פליטיס"-מבהלים ומבלבלים. כי מי שאינו מתבודד עצמו
עמו יתברך, הוא תמיד מבהל ומבלבל, לא כן מי שמרגיל
עצמו להתבודד בכל יום עמו יתברך, ומדבר ומשיח את כל
עם לבבו אליו יתברך, על ידי זה נדמה כמו האדם אחר השנה,
שדעתו נוחה ומישבת היטב, בלי שאדם מדבר אל השם
יתברך הכל ישנוני, ואפלו כשכבר לומד ומתפלל, הכל הוא
בבחינת שנה, שהמחין שלו ישנים, הוא לא יודע מה הוא
רוצה בחיים.

אבל כשמתחילים לדבר אל השם יתברך, אף שבהתחלה
נדמה לאדם כאלו זו עבודה קשה עד מאד, עם כל זאת
כשמרגיל את עצמו בדרך הנוראה והנפלאה הזו, אזי ירגיש
כל מיני טעמים ואשר בחייו, וזה יבנה לו את הבטחון העצמי,
ויוציאו מהשאל תחתית ומתחתיו שנפל לשם. ואז כבר אינו
מתירא ואינו מתפחד משום בריה שבעולם, ואינו תלוי ביד
אחרים כלל, אלא מדביק את עצמו באין סוף ברוך הוא, ויודע
שכל ישועתו ותקנתו ותכליתו תלויים רק בידו יתברך.

לכן הדבר הראשון שעלינו לקחת הביתה מאומן הוא
להתחיל לדבר אל השם יתברך בשפת האם, וכך נזכה לחיים
מאשרים.

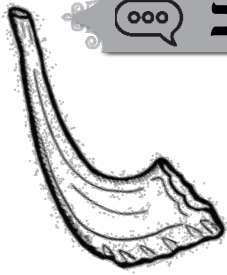
להיות בשמחה

הדבר השני שצריכים לקבל על עצמנו הוא להיות בשמחה
תמיד, לא להיות נפולים בדתנו, יהודי צריך תמיד להיות
את עצמו עם הנקודות הטובות שיש לו, לשמוח עמו ולא
להסתכל על הדברים הרעים שיש לו.

הן ברוחניות גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ו, חלק א', סימן רפב),
שאדם צריך לדון את עצמו לכף זכות, ולמצא בעצמו נקודות
טובות. היצר הרע אוהב לשבר את האדם שהוא כבר לא שוה
כלום, הוא מלא בעברות והקדוש ברוך הוא כבר לא צריך
אותו.

האדם עוד חושב שהוא עושה דבר טוב בזה שהוא שבור,
הוא הרי שבור בגלל העבירות שהוא עשה. אבל הוא לא
קולט שעל ידי זה הוא נלכד ברשתו של היצר הרע שרוצה
להרחיק אותו מהשם יתברך, כי אם הוא יהיה שבור כבר לא
יהיה לו חשק להמשיך לעבוד את השם, הוא יתיאש לגמרי.

שאלות ותשובות ברסלב

לציית לרבינו כל השנה, לא רק ראש השנה באומן

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

רצייתי לבקש קצת חיזוק לגבי אומן, עכשיו מתחילים כל הקשיים בענין הנסיעה לאומן, ואני לא יכול לסבול את הכלבולים בראש: 'כן יוכלו לנסע, לא יוכלו לנסע', לא אוכל לסבול אם לא יוכלו לנסע, הרגשתי כל השנה שאני הולך ומאבד מהברסלב שלי, אני לא יודע מה הולך להיות אתי אם לא אסע, זה הרגשה כמו שלא הייתי במקנה הרבה זמן.

אני מבקש שראש הישיבה ישלח לי מכתב; החיזוק הוא לא רק בשבילי אלא בשביל עוד הרבה יהודים שרוצים להיות השנה באומן בראש השנה...

יישר כח גדול שנתתם לי חיים כל כך יפים.

מתלמידכם ... שמאד מתגעגע.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת ראה -מברכים אלול, כ"ח מנחם-אב שנת ה'תשפ"א קבלתי את מכתבך.

כלנו מקוים, מתגעגעים ומצפים שנוכל להיות אצל רבינו בראש השנה, כלנו מבקשים מהשם יתברך כל השנה מידי יום שנוכל להיות אצל רבינו בראש השנה, לזכות לכל התקונים; אנחנו מאמינים שנהיה השנה באומן.

מה שקרה בשנה שעברה, ראש השנה תשפ"א, שלא יכלו להגיע אל רבינו, הגבולות היו סגורים, הנה קשה לכלנו. אנשי שלומנו עשו דברים מאד הזויים, באמת דברים שלא יאמנו, נסו להגיע לאומן בכל דרך אפשרית, רופא דרופא למעשה לא הגיעו לאומן, מספר מצמצם של אנשים בן הצליחו להיות שם, אנשים היו מאד שבורים שהם לא היו באומן, אבל אלו שלומדים את ספרי רבינו, אלו שחיים עם רבינו, הם לא נפלו בדעתם, הם היו שמחים ובהתרומוות הרוח, שהם עשו מה שיכלו לעשות, הם בכלל לא היו שבורים; אז הנה נפר מי לומד את ספרי רבינו, מי חי עם רבינו; אלו שחיים עם רבינו, אלה שלוקחים את רבינו לעובדא ולמעשה - היו כל כך שמחים וחתוקים ברוחם, הם הרגישו כאילו נמצאים אצל רבינו באומן, הם הרגישו כזו התרומוות בראש השנה.

מאד אבקש מך, שתחיל ללמוד את ספרי רבינו הקדוש, תעשה לך שיעור קבוע בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן, רבינו אמר (חיי מוהר"ן, סימן שטט): "שיכולין להיות נעשה בעל תשובה גמור על ידי למוד הספר, ואמר שמי שישב ויעסק בספריו, רק בלי קנטור ונצחון, ויסתכל בו באמת, אז בודאי יהיו נבקעין אצלו כל גידי קשיות לבבו", עוד אמר רבינו: "מי שילמד את ספרו באמת, יפתחו לו כל הנורידים הסתומים"; בשלומדים את ספרי רבינו מקבלים כזה ישוב הדעת, מתחילים להרגיש את הקדוש ברוך הוא, מתחילים להיות מאשרים, אי אפשר להסביר מה מרגישים, אי אפשר להסביר לאחד שלא טעם מרבינו, מה מרגישים.

דוד המלך אמר (תהלים קלה, ה) "כי אני ידעתי כי גדול ה', ואדנינו מכל אלקים", שואל רבינו (שיחות הר"ן, סימן א) "מה זה 'כי אני

לכן אומר רבינו שצריך לעשות בדיוק ההפך, לא להסתכל על הרע שעשו, אלא להסתכל רק על הדברים הטובים שעושים. חז"ל אומרים (ברכות ז"ז): "אפילו ריקנים שבך מלאים מצות כרמוך", כל יהודי מלא במצוות, ועל זה צריך להסתכל, ועם זה צריך להתחזק, ועל ידי זה הוא יהפך להיות טוב לגמרי.

וכן בגשמיות אדם צריך להרגיל את עצמו עם הגלוי שגלה רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצה), שצריך למצא הרחבה בתוך הצרה; שדוד המלך אמר (תהלים ד): "בצר הרחבת לי", הינו שאפלו בתוך הצרה בעצמה הרחיב לו הקדוש ברוך הוא, המצב לא כל כך גרוע.

כי רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), אשר מצוה גדולה להיות בשמחה, וההכרח להכריח את עצמו להיות בשמחה, כי מדת השמחה באה לאדם מאד קשה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העצבות והעצלות, ולכן צריכים למסור את נפשו על נקדת השמחה, וצריכים להתאמץ להסתכל תמיד על החלקים הטובים, הן ברוחניות והן בגשמיות, אם זכינו להיות באומן, הבה נקבל על עצמנו מעכשיו והלאה לציית לרבינו ובזה להחיות ולחזק את עצמנו ולהיות בשמחה ובמצב רוח טוב תמיד.

כל אחד יכול ללמוד תורה

רבינו נתן לנו מתנה נפלאה, 'סדר דרך הלמוד' דרך איך יהודי בלי יוצא מן הכלל, לא משנה באיזה מצב הוא, יכול לזכות ללמוד תורה. רבינו אומר (שיחות הר"ן, סימן ע"ו) שיכולים ללמוד תורה אפילו שאומרים רק את המלים, אפילו שלא מבינים מה שאומרים, ולא זוכרים מה שלומדים.

כמו שהגוף צריך לאכול, ואם הוא לא אוכל הוא לא יכול לחיות. אותו הדבר גם הנשמה צריכה לאכול, ובלי זה היא לא יכולה לחיות. האכל לנשמה הוא התורה הקדושה, כמו שרבינו אומר (שיחות הר"ן, סימן כ"ג) "אשרי מי שזוכה לאכול כמה פרקים משניות, ולשתות אחר כך איזה קאפיטלאך תהילים, ולהתלבש באיזה מצוות". רק התורה היא האכל לנשמה.

אבל לצערנו יש הרבה יהודים שלא לומדים, כי אין להם סבלנות ללמוד, הם עוד לא מצאו חברותא מתאימה ללמוד, הם עוד לא הצליחו למצוא זמן מתאים ללמוד. אבל עם 'סדר דרך הלמוד' של רבינו כל יהודי יכול לזכות ללמוד, לא צריך ראש לזה, צריך רק לפתוח את החמש, את המשניות, את הגמרא, וכן הלאה את כל שאר הספרים, ולהתחיל לומר את המלים. את זה כל יהודי יכול לעשות, וזה מכניס באדם ספוק אדיר בחיים, זה מכניס חשק לתורה, זה גורם שירגישו את המתקנות של התורה. רבינו אומר שכש יהודי ילמד על דרך זו, אזי לבסוף יפתחו לו השערים והוא יבין וידע כל מה שהוא למד.

זה נראה מאד מוזר, "סתם לומר את המלים? מה ארויח מזה? מה אועיל עם זה? אולי בזמן הזה עדיף שאלמד רגיל?", על כל הקשיות האלו, צריך אדם להסתכל על עצמו היטב, "מה עשיתי עד היום, ומה אני עושה עכשיו?" כשאדם יתבונן היטב, יראה שהימים והשנים עוברים בלא כלום, כי אם רוצים רק ללמוד כמו שצריך, ורוב הזמן הרי לא יכולים ללמוד כמו שצריך, והרבה אנשים בכלל לא יכולים ללמוד בכלל כמו שצריך, עובר הזמן בלא כלום.

לכן אל יקשיב האדם למי שמנסה לפתות אותו שלא ילמד על דרך רבינו, לומר הרבה תורה, בזמן שהוא הרי רואה שימיו עוברים לו עם כלום, וכשהוא מציית לרבינו הוא חוטף הרבה תורה. עוד יבוא יום, שכל פרקי המשניות, כל דפי הגמרא, כל הסימנים בשלחן ערוך, וכל פרקי התהילים, שהוא חטף בעולם הזה עוד ישמשו אותו היטב.

כעת שזכינו לציית לרבינו ולבוא על ראש השנה לאומן, אנחנו צריכים גם לראות לציית לרבינו ולהתחיל ללמוד בהתמדה כמו שרבינו למד אותנו.

הבה נמשיך את ראש השנה של רבינו גם על כל השנה, הבה נקח אתנו הביתה את כל העצות הקדושות של רבינו, כך יהיה לנו טוב בעולם הזה ובעולם הבא.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ז ערך יגיעות)

חדשות בין כותלי מוסדותינו הק'

פדיון נפש בערב ראש השנה

כידוע היו אנשי שלומינו נותנים למוהרא"ש מידי שנה בערב ראש השנה באומן "פדיון נפש", כמו שרבינו אומר (שיחות הר"ן סימן ר"ד) שבערב ראש השנה ראוי לתת פדיון.

מוהרא"ש אמר שהצדקה הכי גדולה שיש היא לתת כסף כדי שיוכלו להפיץ יותר ויותר את עצות רבינו בעולם, זו הדרך הטובה ביותר להחיות אנשים, וזה נשאר לאנשים האלו לתמיד. לכן מוהרא"ש היה משתמש בכספי הפדיונות להדפסת ספרי רבינו ולבניית המוסדות של רבינו, שיוכלו להמשיך להפיץ את אור רבינו בעולם כולו.

השנה שוב יתנו אנשי שלומינו "פדיון נפש" באומן לאותה מטרה, יהיה ניתן למסור את ה"פדיון נפש" לראש הישיבה שליט"א בערב ראש השנה באומן, ניתן לראות את זמני פדיון נפש באומן במשבצת נפרדת בגליון זה. כמו כן ניתן לתרום פדיון נפש בכתובת:

<https://breslevcenter.com/pidyen-nesfesh>

העזרה בהפצת עצותיו של רבינו בעולם, היא ההכנה הטובה ביותר לראש השנה הקדוש. פדה בשלום נפשי!

ידעתי? צריך לכתב: 'כי גדול ה', מה זה 'כי אני' ידעתי? אומר רבינו: 'כי גדלת הבורא יתברך אי אפשר לומר לחברו, ואפילו לעצמו אי אפשר לספר מיום ליום, לפי מה שמזירות לו ומתנוצץ לו באותו היום אינו יכול לספר לעצמו ליום שני הנריחה והתנוצצות של גדולתו יתברך שהיה לו אתמול', אי אפשר להסביר לשני איך מרגישים את השם ולא רק שאי אפשר להסביר לשני איך מרגישים את השם; שאפילו לעצמו גם אי אפשר לספר ולזכור איך הרגיש אתמול את השם. לכן אומר דוד המלך: "כי אני ידעתי כי גדול ה", "אני ידעתי דיקא", אני לעצמי יודע שהקדוש ברוך הוא גדול, והוא מנהיג את העולם והוא מקשיב לי כשאני מדבר אליו. רבינו מביא שם מה שכתוב בזוהר (פרשת וירא, קג): על הפסוק (משלי לא, כג): "נודע בשערים בעלה" - "כל חד, לפום מה דמשער בלבה", לכל אחד יש את האופן שלו איך הוא מרגיש את השם יתברך בלבו (שיחות הר"ן, סימן א).

תקבע לך שיעור בשיחות הר"ן, חיי מוהר"ן, ספר המידות, ספרי מעשיות; תקבע לך שיעורים בספרים היקרים אשר בנחל ובקונטרסים שמוהרא"ש הוציא את התמצית מדבורי רבינו ומדבורי רבי נתן, יפתח בפניך עולם חדש, אתה מרגיש שהקדוש ברוך הוא אתך, כבר לא מרגיש שאתה הולך ומאבד את חיותך, כבר לא מרגיש שבור ורצין.

מוהרא"ש אומר, למעלה בשמים צוחקים ממך שהוא שבור ולא לומד אשר בנחל; מי שלומד אשר בנחל - כבר לא צריך אף אחד, הוא כבר לא צריך שום דבר, הוא רוצה לנסע לאומן רק כי רבינו צוה, אם אפשר לנסע - הוא נוסע בשמחה, ואם אי אפשר לנסע - הוא ממשיך להיות בשמחה; אין אצלו משג לאבד עשתונות כשמשהו לא הולך.

היינו בשנה שעברה ביחד תלמידי הישיבה בקרית ברסלב ליבערטי; מה אומר לך, לא הפירו על אף אחד שום עצבות ומרה שחורה, כולם היו כל כך בשמחה, כל אחד הרגיש בתוכו שרבינו נמצא אתו, כי כשלומד את ספרי רבינו ועושים מה שרבינו אומר - אז אין שום בלבול.

תבקש מהשם יתברך כל יום: "רבונו של עולם, אני רוצה להיות באומן בראש השנה, אני וילדי וכל עם ישראל"; אי אפשר לתאר ולשער מעלת השנה אצל רבינו, רבינו הקדוש אומר (חיי מוהר"ן, סימן תח): "הראש השנה שלי הוא הודו גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה - שאני יודע מהו ראש השנה. לא מבעיא אתם כלכם בנדאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפילו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי", עם תפילה יפעלו את זה.

אני מקנה שתוציא חיזוק מהמכתב הזה; אל תאבד עשתונות, אם אין לאדם שייכות אל רבינו כל השנה, השיכות היחידה שיש לו זה להיות באומן בראש השנה, אז מרגישים שמאבדים חלקים וכו' וכו', אבל כשייש שייכות כל השנה אל רבינו, חיים עם רבינו - לא מאבדים עשתונות משום דבר בעולם.

השם יעזור שתצליח בכל דרכיך.

בתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

(עצתו אמונה ראה תשפ"א)

בית המדרש "היכל הקודש" ברסלב

בליצרקובסקה 28 - אומן

זמנים לראש השנה תשפ"ב

שבת פרשת נצבים

- זמן הדלקת הנרות.....7:20
- מנחה וקבלת שבת.....בומן הדלקת הנרות
- באטע ליל שב"ק.....10:00
- שחרית.....9:30
- מנחה ושילש סעודות.....7:15
- זמן מוצאי שב"ק.....8:47

ערב ראש השנה

- סליחות ליל זכור ברית.....1:00
- פדיון נפש.....אחר סליחות
- שחרית ערב ראש השנה.....8:00
- פדיון נפש.....אחר שחרית

ראש השנה

- זמן הדלקת הנרות.....7:15
- מנחה ערב ר"ה.....בומן הדלקת הנרות
- שחרית.....8:00
- תקיעת שופר דרשה.....12:00
- מנחה.....6:30
- דרשה.....7:00
- זמן מוצאי יו"ט.....8:39

המפצה סנטר - ארץ ישראל

ספרים | קונטרסים | דיסקים | כרטיסי SD | כונן USB | שיעורים | חיזוק יומי | ניגונים | נוסחאות

- מראש הישיבה שליט"א -

להירשם לנסיעות לציון הקדוש של מוהרא"ש זיע"א

התקשרו 052-7644-664

מה איכפת לך שהשני

מתלבט אחרת ממך?

על כך ועוד בשיעור חדש

בלשון הקודש:

חייגו לקול ברסלב

079.7047-0066.2.2.48

עצתו אמונה עד לדלת ביתכם < קבלו את "עצתו אמונה" בדואר בסכום של 18 לחודש בלבד

היו גם אתם מהמאושרים שמחיים את עצמכם כל שבוע עם העצות הרבות והחיזוק לחיים

077.530.9648 ae.148.148@gmail.com

קוואל מון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד

ארץ ישראל 0797040069 ארה"ב 845-351-9060 / 212-444-9169

אנגליה 03303502363 / קנדה 438-320-9090

חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org / הודעות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד

ארץ ישראל 0797040066 / ארה"ב 845-351-0910 / 212-444-9191

אנגליה 03303502361 / קנדה 438-300-8080

לקבלת הגליון במייל breslevcenter@gmail.com